

Suskun

– Yazan Adam · 23 Ekim 2016

Suskun...Ve yorgun bir insandıPencereden sessizce bakardıBir gün aniden konuşmaya başladıSibirya ceza evindeki ölüm odalarını anlatıyorduSanki o zamanı yeniden yaşıyor ve ter içinde kalıyorduNice masum ve mağdur insanın bir ömür orada ki çaresizliğini anıyorduOrada hissedilen ve ruhu derin hicrana gark eden yalnızlık umudu tırpanlıyordu

Saadet... Ve huzur yolunda Rıza göstermek çile ve cefayı ötelereBu anlamda her külfet ihsan olarak atıye sirayet eder, Can ve canan umut ikliminde mizana anbean giderken Her ibret ve ayetin bir muştusu olduğunun bahtiyarlığını Terennüm ederek sabır ve edebi öncelerler, adavete meyletmezler...
Mustafa Cilasun